

MOJSIJEV ZAKON

1. Dok sam pisao riječi: **Isus je živi Mojsijev zakon**¹, sam shvatio da vam dugujem objašnjenje što točno mislim pod tim.

1.1. Da bismo razumjeli ulogu Mojsijevog Zakona u životu Izraelaca, moramo ići u prošlost – u prošlost gdje je Jahve dao Božji Zakon svome izabranom narodu preko poslanika Mojsija. U (Ponovljenom Zakonu) Mojsije priprema narod kako bi ušao u obećanu zemlju. A kako ih priprema? Tako da ih, prije samog ulaska u obećanu zemlju, podsjeća na ono što je važno u očima Jahve, njihovog Boga. U (Ponovljenom Zakonu 5, 1-2) Mojsije im govori: „**Čuj Izraele, naredbe i zapovijedi što ih danas izričem u tvoje uši! Naučite ih, držite i vršite. Jahve, Bog naš, sklopio je s nama savez na Horebu.**“

1.2. Mojsije im ukratko govori da moraju slušati Jahvu ako žele biti blagoslovljeni u zemlji koju im On daje na dar.

1.3. U 6. poglavlju imamo **svrhu Zakona**, Mojsije ovako govori svome narodu: „**Ovo su zapovijedi, zakoni i uredbe koje mi Jahve, Bog vaš, zapovijedi da vas u njima poučim, kako biste ih vršili u zemlji u koju odlazite da je zaposjednete, da se sveg svog vijeka bojiš Jahve, Boga svoga, ti, sin tvoj, i sin tvoga sina, vršeći sve zakone njegove i sve zapovijedi njegove što ti ih danas propisujem, pa da imaš dug život.**“²

1.4. U nastavku Mojsije detaljno objašnjava kako treba živjeti i izgledati narod koji s ljubavlju sprovodi Božje zapovijedi u svom životu.

1 Propovijed broj 59, § 4.

2 (Ponovljeni Zakon 6, 1-3)

1.5. U 13. poglavlju Mojsije govori nešto jako interesantno, što itekako ima poveznicu s religijskim učiteljima koji su vodili narod u Isusovo vrijeme: „**Sve što naređujem držite; tomu ništa ne domeći i ništa ne oduzimaj**³.“

NE ISKRIVLJUJ ZAKON BOŽJI IZRAELE

2. Ovaj stih je početna točka od koje krećemo dalje. Nažalost narod tada – kao i narod koji sluša Isusa – uvijek je nešto dodavao i nešto mijenjao unutar Mojsijevog Zakona. I kroz cijelu njihovu povijest su baš iz tog razloga bili prokleti. Pod PROKLETI mislim na ovo: nikada nisu imali **dug i blagoslovljen život** u obećanoj zemlji – kako im je Mojsije rekao da će imati. (§ 1.3.)

2.1. Nisu slušali Jahvu, nisu marili za njegova obećanja. Kad su ušli u obećanu zemlju rekli su: „Ja sam izgradio ove vinograde, ja sam posadio ove maslinike, ja sam izgradio ovu kuću.“ Drugim riječima, oni su htjeli biti svoji bogovi koji imaju pravo odlučivati kako žele živjeti, koga hoće štovati kao boga, kako tumačiti Mojsijev Zakon; uglavnom, zaboravili su jako brzo slušati Jahvu.

2.2. Mojsijev Zakon se dijeli na tri kategorije:

- a) Moralni zakon
- b) Ceremonijalni Zakon
- c) Civilni Zakon

2.3. Njegova namjena je bila da Izraelci, kada uđu u obećanu zemlju, u svakom pogledu budu potpuno drugačiji od naroda koji su bili njihovi susjedi. Kako izvana - svojim oblačenjem, svojim štovanjem Jahve (ceremonijalnim obredima) - tako i iznutra - svojim dobrim djelima (moralnim zakonom). Ali, ako je Izraelac u određenim životnim situacijama morao birati između tri kategorije koja je važnija, onda je uvijek trebao izabrati **moralni zakon** kao prvi od sva tri. Drugim riječima, dobrota, pravednost, milost, poniznost, krotkost, svjesnost da je Bog Svet, a da oni nisu sveti – je u očima Boga bila važnija od svega ostalog.

2.3. Jahvina izjava u (Izaiji 1, 11-17) dokazuje moj prijedlog naveden iznad: „**Što će mi mnoštvo žrtava vaših?**“ – govori Jahve – „**Sit sam ovnujskih paljenica i pretiline gojne teladi. I krv mi se ogadi, bikova, janjaca i jaradi. Kad mi lice vidjet dolazite, tko od vas ište da gazite mojim predvorjima? Prestanite mi nositi ništavne prinose, kad mi omrznu. Mlađaka, subote i sazive – ne podnosim zborovanja i opačine. Mlađake i svetkovine vaše iz sve duše mrzim – teški su mi, podnijet ih ne mogu! Kad na molitvu ruke širite ja od vas oči odvrćam. Molitve samo množite, ja vas ne slušam. Ruke su vam u krvi ogrezle, operite se, očistite. Uklonite mi s očiju djela opaka, prestanite zlo činiti! Učite se dobrim djelima: pravdi težite, ugnjetenom pritecite u pomoć, siroti pomozite do pravde, za udovu se zauzmite.**“

3 (Ponovljeni Zakon 13, 1)

2.4. Moj kratki zaključak glede rečenog je ovo: Izraelci su preko Mojsija na kamenim pločama dobili **BIT Boga njihova**.

I to je ono što je Jahve htio postići davanjem Zakona svome narodu - On je htio da ga upoznaju intimno i da se na kraju zaljube u svoga Boga – jer bi kroz taj proces proučavanja i vršenja Zakona došli do unutarnjeg shvaćanja koliko je: dobar, veličanstven i pravedan njihov Bog, za razliku od njih.

LIUBAV KRALJA DAVIDA PREMA BOŽJEM ZAKONU

2.5. Sada kad malo bolje znamo o međusobnoj vezi između Mojsijevog Zakona i izraelskog naroda, idemo ponovno u (Ponovljeni Zakon 17, 14-19), gdje Jahve prorokuje što će narod tražiti od njega u budućnosti – KRALJA – a On opisuje što će biti glavna uloga kralja kada im On odobri njihov zahtjev: „**Kad sjedne kralj na svoje prijestolje, neka sebi na svitak prepíše ovaj Zakon od svećenika Levijevaca. Neka ga drži uza se, neka čita cijelo vrijeme svoga života, kako bi se naučio bojati Jahve, kako se ne bi uzdigao iznad svoje braće i kako ne bi mijenjao Zakon na svoje sviđanje.**“

2.6. Glavna uloga kralja je bila voditi narod Božji kroz upute koje im je dao Mojsijev Zakon. On je morao biti svijetlo narodu – kako sprovesti Mojsijev Zakon u svom životu. On je imao ulogu biti pravedan Izraelac koji će kraljevati nad narodom Božjim u namjeri da oni isto budu pravedni Izraelci, to jest svećenici Božji koji imaju ulogu promovirati sliku Boga svoga ostatku svijeta koji je živio oko njih.

3. U (Druoj Knjizi o Samuelu) imamo život kralja Davida, on je od svih kraljeva bio vrlo vjerojatno najbliže ispunjenju svoje uloge koju mu je Jahve namijenio: „Neka Zakon čita cijeli život, i neka se nauči bojati Jahve kako se ne bi uzdigao iznad svoje braće.“

3.1. Nitko nije toliko ljubavi izrazio prema Božjem Zakonu kao što je David u svojim (Psalmima). Navesti ću nekoliko primjera: (Psalam 1, 1-3): „**Blago čovjeku koji ne slijedi savjeta opakih, ne staje na putu grešničkom i ne sjeda u zbor podrugljivaca, već uživa u zakonu Jahvinu, o zakonu njegovu misli dan i noć. On je kao stablo zasađeno pokraj voda tekućica što u svoje vrijeme plod donosi; lišće mu nikad ne vene, sve što radi dobrim urodi.**“

3.2. Sljedeći Davidov Psalm koju ću napisati je meni osobno najdraži, ovdje se vidi Davidova istinska ljubav prema Božjem Zakonu. Pretpostavljam da su svi Davidovi Psalmi proizašli iz određenog životnog iskustva samog Davida. S tim rečeno, baš kao i autori Biblije, vjerujem da je naše razumijevanje o Bogu rastuće prirode, ono nikada dok god smo živi ne staje. Drugim riječima, vjerujem da je Davidov Psalm proizašao iz shvaćanja kako je Bog u njegovom životu dokazao da ga nikada neće ostaviti i da će ga On kroz svoju milost uvijek voditi ka svijetlu. David, shvaćajući to, je odlučio potpuno svoj život posvetiti Jahvi, on napokon vjeruje Bogu a ne sebi.

3.3. I (Psalam 19, 8-15) to dokazuje: **Savršen je Zakon Jahvin** – dušu krijepi; pouzdano je svjedočanstvo Jahvino – neuka uči; prava je naredba Jahvina – srce sladi; čista je zapovijed Jahvina – oči prosvjetljuje; neokaljan strah Jahvin – ostaje svagda; istiniti sudovi Jahvini – svi jednako pravedni, dragocjeniji od zlata, od mnogo zlata čistoga, slađi od meda, meda samotoka. Sluga tvoj pomno na njih pazi, vrlo brižno on ih čuva.

Ali tko propuste svoje da zapazi? Od potajnih grijeha očisti me! Od oholosti čuvaj slugu svoga da mnome ne zavlada. Tad ću biti neokaljan, čist od grijeha velikoga. Moje ti riječi omiljele i razmišljanje srca moga pred licem tvojim. Jahve, hridi moja, otkupitelji moj!

MOJSIJEV ZAKON KAO UVJET SPASENJA

3.4. Kralj David JE ispunio UVJET svoga spasenja koji je dobio kroz čuvanje Mojsijevog Zakona u svome srcu. On je priznao da je pred Zakonom Božjim grešno ljudsko biće kojemu je nemoguće ispuniti standard samog Zakona. Ali to ne znači da nije htio. On je htio svim svojim postojanjem slijediti upute Zakona iako je znao da nikada neće uspjeti. A zašto je htio? Zato što je volio Zakon svim srcem svojim, volio je IDEJU da će jednog dana postati ljudsko biće koje će savršeno sprovoditi Božji Zakon. Ali ne sada, ne u ovom životu; sada je vrijeme traženja Boga za milost i oprost, sada je vrijeme borbe, borbe protiv samog sebe – kralj David je to razumio, on je ozbiljno shvaćao tu borbu. Svaki dan je Zakon Jahvin čuvao u svome srcu, podsjećajući se tko je on pred Bogom, tko je Bog, i što mu je Bog obećao ako bude ljubio njegov Zakon svim srcem svojim.

(§ 2.4.)

3.4. Isto tako, ljubav koju je David imao prema Božjem Zakonu dokazuje da je on ozbiljno shvaćao ulogu koju je Bog namijenio za njega. (§ 2.6.) I David se kroz svoj cijeli život jako trudio da prenese narodu tu istu ljubav prema Zakonu Božjem (BIT Boga njihova).⁴

SVEĆENIKOVA LJUBAV PREMA BOŽJEM ZAKONU

4. Idemo tisuću godina u budućnost gdje je živio svećenik zvan Zaharija. Zaharija je bio otac od Ivana Krstitelja. U (Luki 1, 6) piše da su svećenik Zaharija i njegova žena Elizabeta bili pravedni pred Bogom: **Oboje bijahu pravedni pred Bogom, jer su živjeli besprijeckorno prema svim zapovijedima i odredbama Gospodnjim.** Što to znači **besprijeckorno živjeti** po Zakonu Božjem? Što autor želi reći s tim riječima? Zar su Zaharija i Elizabeta uspjeli ono što nitko prije njih nije mogao, zar su oni savršeno sprovodili Mojsijev Zakon? Ne, pod **besprijeckorno živjeli** vjerujem da autor Luka govori da je njima Zakon Božji bio SVE. Oni su posvetili svoj život Zakonu baš kao što je to činio i kralj David u svoje vrijeme.

4 (Psalmi) koje je kralj David napisao su jedan od najvećih dokaza tome, a i njegov život dok je kraljevaio nad Božjim narodom. Pročitati (Prvu Knjigu o Samuelu od 16. poglavlja pa sve do kraja Druge Knjige o Samuelu)

I Zaharijin hvalospjev je dokaz tome, on je kroz svoj hvalospjev u (Luki 1 – 69, 70, 78, 79) pokazao da je njegovo srce spremno za ispunjenje Božjih obećanja: „**Jer, pohodi i otkupi narod svoj i podiže nam jaka Spasitelja u domu Davida, slugu svojega, kao što obeća u davnini ustima svetih proroka svojih⁵.**“ „**Po milostivu srcu Boga našega pohodit će nas zvijezda odozgor, da sine onima koji sjede u tmini sjeni smrtnoj, da nam noge na put mira usmjeri⁶.**“

4.1. Zbog Ljubavi prema Božjem Zakonu, Zaharija je ljubio i Božja obećanja, on ih je razumio, on ih je međusobno povezao, i znao je što se mora dogoditi prije nego se sva obećanja ispune. Zaharija je znao da prvo mora doći zvijezda odozgor (Mesija) koji će voditi narod ka poslušnosti Mojsijevom Zakonu. (§ 2.5.)

4.2. Vjerojatno nećemo stići tumačiti dalje (Ivana 6), učinit ću to u sljedećoj propovijedi.

DJELOMIČNO ISPUNJEN ZAKON I PROROCI

5. Želim još prije kraja ove propovijedi otići s vama u (Matej 5, 17), gdje Isus govori: „**Ne pomislite da sam došao ukinuti Zakon ili Proroke! Ne dođoh da ih ukinem, već da ih ispunim⁷.**“

5.1. Isus govori svome narodu da je došao ispuniti Zakon i Proroke. Što to točno znači? Vjerujem nekoliko stvari, ali da bi razumjeli kako, prvo moramo razumjeti istinu koju je Pavao razumio i rekao u (Kološanima 1, 15): **On je slika i prilika Boga nevidljivoga, Prvorođenac svega stvorenja.**

5.2. Pavao je razumio jednu od velikih istina o Bogu koja je na kraju krajeva zapisana i u (Jeremiji 1, 4-5): „**Prije nego što te oblikovah u majčinoj utrobi, ja te znadoh; prije nego što iz krila majčina izađe, ja te posvetih, za proroka svim narodima postavih te.**“

5.3. Drugim riječima, Pavao je znao da Bog daje ulogu ljudskom biću unutra svoje realnosti, On odlučuje tko će on ili ona biti, on odlučuje koliko će živjeti i kada će umrijeti; znajući tu istinu Pavao piše (Poslanicu Kološanima) i govori nama čitateljima da je Isus Krist stvoren prije bilo kojeg drugog stvorenja – ne doslovno – nego u Božjem umu. A zašto je stvoren? Pa prvenstveno kako bi vladao Božjom realnosti: on je obećani Mesija, on je posljednji prorok, on je savršeni svećenik koji je savršeno sprovodio i tumačio Božji Zakon u svom životu. On je glavni lik unutar Božje priče zbog koga je sve ostalo stvoreno što postoji.

5.4. Kada razumijemo istinu o Bogu koju je Pavao razumio i na kraju vjerovao u nju, onda Isusov govor u (Mateju) potvrđuje Pavlove riječi, zar ne?

5 (Jeremija 23, 5-6)

6 Ovi stihovi su dokaz da je Zaharija iz prve ruke kao svećenik znao da je religijsko vodstvo Izraela trulo iznutra. On je razumio da bez kralja narod – NI UZ POMOĆ RELIGIJSKOG DUHOVNOG VODSTVA – nikada neće ići pravednim putem.

7 U propovijedi po broj 37, od § 3.1. pa do samog kraja objašnjavam zašto je Isus odlučio reći tu izjavu svome narodu i što je mislio pod tom izjavom.

Isus govori svome narodu samo ono što su već trebali znati od kada su kao mali s roditeljima krenuli proučavati Toru u sinagogama.

5.5. Možda ne sve u što je Pavao vjerovao nakon smrti Isusa, ali jedno su sigurno znali, a to je: svaki Židov u vrijeme Krista je znao po izvještajima iz Tore da bez Mesije nema uspostave Božjeg kraljevstva u Izraelu, svaki Židov je znao da bez Mesije narod kao cjelina nikada neće moći slobodno i bez straha od okupatora sprovoditi Mojsijev Zakon u obećanoj zemlji.

FARIZEJI SU VJEROVALI DA ĆE MESIJA ODOBRI TI NJIHOVO TUMAČENJE ZAKONA

6. Ali ono što narod nije znao je da su farizeji snizili standard Mojsijevog Zakona. I zbog toga Isus govori u (Mateju 5, 20): „**Jer, velim vam, ako ne bude vaša pravednost veća od pravednosti književnika i farizeja, doista nećete ući u kraljevstvo nebesko.**“ Riječ NEBESKO, kako sam i rekao prije, ne znači doslovno lokacija na nebesima, ta riječ je sinonim za BOŽJE - ništa manje, ništa više.

6.1. Vratimo se na pitanje: kako je Isus točno ispunio Zakon i Proroke? Ispunio ih je tako da po prvi put u povijesti Izraelaca je: **jedan od njih savršeno dobar u svojoj biti**. Što može značiti samo jedno: on jedini ima autoritet tumačiti Savršeni Božji Zakon jer je on Savršeni. Zakon Božji (BIT Boga njihova) više nije samo uputa napisana u Tori, sada je Božji Zakon (BIT Boga njihova) živ u Isusu Kristu.

6.2. Znači svi pravednici iz Tore: Mojsije, Jošua, kralj David, Job, Abraham, Ruta, Jeremija, Ezekiel... bili su NEPRAVEDNI ljudi koji su ljubili PRAVEDAN Božji Zakon svim srcem svojim. I da, bili su svjetlo narodu - kako gledati na Božji Zakon i kako ga sprovoditi u svome životu. Ali njihovi primjeri su uvijek bili isprepleteni njihovim grijehom, nijedan od njih nije mogao savršeno tumačiti Mojsijev Zakon (Moralni, Civilni i Ceremonijalni).

6.3. Samo savršeni čovjek može savršeno tumačiti Božji Zakon. I sada je došao na scenu - on je došao ispuniti Božja očekivanja, on je prvi kralj u povijesti Izraela koji je u slovo ispunio sva Božja očekivanja (§ 2.5.) - koja je On imao od jednog kralja, koji će voditi (učiti) Božji narod kako pravilno tumačiti i na kraju živjeti po Božjem Zakonu. On nije samo svjetlonoša kao što su bili pravednici iz Tore - on JE svjetlo, on je **zvijezda odozgor** kako je i rekao svećenik Zaharija (otac Ivana Krstitelja).

6.4. U redu, idemo dalje, Zakon Božji ne sadrži unutar sebe samo upute koje je Bog dao narodu u namjeri da ih izvršavaju. Zakon unutar sebe sadrži **sva obećanja** koja je Bog dao narodu preko očeva u vjeri (Abrahamu, Izaku i Jakovu).

Proroci su kroz cijelu povijest podsjećali narod na ta obećanja, ali oni, nažalost, nikada nisu marili za njih, i to su pokazivali svojim djelima: „**U tom što me ostaviše oci vaši – riječ je Jahvina – i trčase za tuđim Bogovima da im služe i da im se klanjaju, a mene ostaviše i zakona se moga ne držaše. A vi još gore učiniste nego oci vaši, svaki se povodi za okorjelošću srca svoga, a mene ne sluša⁸.**“

6.5. Opomenu koju Bog šalje preko svojih proroka - u ovom slučaju proroka Jeremije - dokazuje moje izjave navedene iznad: ne vjerovati obećanjima znači živjeti kako ti smatraš da trebaš, i to su činili i Izraelci u svojim životima - načinom življenja su dokazali da ih boli briga za Božja obećanja.

6.6. Ali sada je došao na scenu pravedan Izraelac, koji itekako vjeruje u Božja obećanja - a i njegov dolazak je najveći dokaz narodu da Bog ne odustaje od svojih obećanja. Tako da, kada Isus svome narodu govori da je došao ispuniti Zakon i Proroke, on njima govori da Božji Plan sigurno ide prema naprijed, ide prema ispunjenju svega što je On obećao - i Isus sam po sebi je najveći dokaz da su se ispunile riječi Božjih proroka.

ZAKLJUČCI

7. Idemo polako prema kraju, koju poantu sadrži ova propovijed? Farizeji su vjerovali da ako budu savršeno izvršavali Mojsijev Zakon, da će baštiniti kraljevstvo Božje. Njima je Mesija bio samo alat kroz koji će oni dobiti sve što su htjeli u ovome životu - a najviše od svega su htjeli da Mesija pobije njihove tlačitelje (Rim), kako bi mogli u slobodi širiti poruku iskrivljenog Mojsijevog Zakona (§ 1.4.). Drugim riječima, oni su vjerovali da će Mesija doći nakon što kompletan narod, uključujući religijsko vodstvo Izraela, bar na jedan dan, savršeno sprovede u svojim životima Mojsijev Zakon.

7.1. Svećenik Zaharija bi imao nešto reći o tome - njegov hvalospjev je dokaz da on razumije koliko je taj način vjerovanja destruktivan za njegov narod, on je shvaćao da su farizeji potpuno iskrevili poruku samog Zakona. On je razumio da će se Božja obećanja ispuniti usprkos neposluhu njegovog naroda. Drugim riječima, dok su farizeji vjerovali da će se zbog njihovih **zasluga** (savršene sprovedbe iskrevljenog Mojsijevog Zakona) uspostaviti Božje kraljevstvo - svećenik Zaharija je vjerovao da će **po milosti Božjoj** doći Mesija i uspostaviti Božje kraljevstvo.

7.2. Prije samog kraja želim reći sljedeće: i Mojsije, i kralj David, i proroci bi prihvatili Isusa kao Mesiju da su ga imali priliku upoznati. A zašto bi ga prihvatili? Jer svjedočeći njegovom životu oni bi shvatili da među njima sada stoji Savršeno pravedan Izraelac u kojem živi Savršen Božji Zakon. I na to sam mislio kada sam rekao da **Mojsijev Zakon živi u Kristu**.

8 (Jeremija 16, 11-12)

7.3. Isto tako, Zakon i Proroci su se djelomično ispunili u prvom Kristovom dolasku, a da bi se u potpunosti ispunili, mora se dogoditi uspostava Božjeg kraljevstva gdje će napokon po prvi put Božji izabran narod biti pravedan narod. To će se dogoditi pri Isusovom drugom dolasku na zemlju. U (Knjizi Otkrivenja) imamo opis dolaska Isusa Krista i kako će izgledati kraljevstvo Božje kada bude uspostavljeno. Tek tada će se sva Božja obećanja napokon ispuniti u potpunosti.

7.4. **Povijest se ponavlja;** u (§ 2.3.) Jahve iskazuje svoje nezadovoljstvo nas prema svome narodu, nemojte misliti da je danas drugačije. Jahve i danas iskazuje svoje nezadovoljstvo prema crkvi čiji su temelji vjerovanja **davanje žrtve i slavljenje svetkovina**.

Nažalost povijest se uvijek ponavlja: crkvi su važniji dolasci na misu, slavljenje svetaca, vođeno krštenje, krizme, zajedništvo, zborovi, ponavljanje istih riječi u molitvi, sakramenti, molitva ikonama, vjerovanje u određene doktrine... ima bezbroj pravila koji u sebi sadrže koncept davanja žrtve. Poznajući puno ljudi iz različitih kršćanskih denominacija, mogu sa sigurnošću reći da njihovi putovi nisu Božji putovi. Poznati Boga, znači voljeti Boga. Ne poznajući Boga, oni mrze Boga svojim davanjem žrtvi.

7.5. Tragedija, kako sam i rekao, **povijest se ponavlja**, i zato čujte poziv Boga koji u Izaiji i nama (crkvi) govori: „Uklonite mi s očiju djela opaka, prestanite zlo činiti! Učite se dobrim djelima: pravdi težite, ugnjetenom pritecite u pomoć, siroti pomozite do pravde, za udovu se zauzmite.“ Drugim riječima, prestanimo iskrivljavati Evanđelje i dodavati Evanđelju - draga crkvo, snizila si standard Isusovih Zapovijedi (§ 6.) - vratimo se apostolskom nauku, i onda ćemo znati što to stvarno Bog hoće od nas.

7.6. Za kraj, ja sam nežidov koji dvije tisuće godina kasnije ljubi Isusove Zapovijedi sve više u svom životu - sva obećanja Božja koja je on dao svome narodu su itekako i meni osobno jako važna. Uspostava njegovog kraljevstva u Izraelu će jednog dana imati ogroman utjecaj na sve narode, a tako i na svakog pojedinca koji će doživjeti taj dan (Dan Gospodnji).

Što želim reći s tim? Stvarno ljubiti Boga znači: znati njegova obećanja, znati koju ulogu njegov Sin, Isus Krist ima u svemu tome, koju ulogu ima njegov izabrani narod i koju ulogu imamo mi kao nežidovi u cijeloj priči. Kada to sve znamo, onda će nam postepeno sjesti ideja da ljubiti Krista znači ljubiti i Mojsijev Moralni Zakon - što dalje znači da ljubimo povijest izraelskog naroda koja je ispričana kroz živote (kralja David, Mojsija, Jeremije, Zaharije, i mnogih drugih), koji su isto ljubili Boga svim srcem svojim, svom dušom svojom, svom pameti svojom... vidite gdje idem s ovim - ako ne volimo kompletnu Bibliju, ako odvajamo da ova ili ona istina vrijedi samo za ove ili one, onda ne razumijemo dubinu, širinu i visinu Božjeg Plana. Na kraju, onda ne volimo Boga kako On to i zaslužuje.